

פעם אחת הם בוכים מצער על הרס הטבע ופעם אחת הם בוכים מאושר על בניין הארץ.
 כי יורים ובוכים אוהבים מאוד את הטבע ואת הארץ.

יורים ובוכים

בפער החברתי

אחת לשנה יורדים יורים ובוכים לביקור בשכונת-עוני או בהצגת-מצוקה ועולים משם מזועזעים וכואבים.
 „מהיכן העוני?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בכאב.
 „מאין המצוקה?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בעוני.
 „מאיפה הכאב?“ שואלים עצמם יורים ובוכים במצוקה.
 „מנין הזעזוע?“ שואלים עצמם יורים ובוכים בזעזוע.
 המון סימני-שאלה נוקבים יש להם, ליורים ובוכים.

יורים ובוכים

בצבא הכיבוש

יורים ובוכים מתנגדים לכיבוש ובגלל זה הם אוהבים לשרת בצבא הכיבוש.
 יורים ובוכים אוהבים את זה, כי בערים הכבושות הם יכולים לירות ולבכות כאוות-נפשם.
 הם יורים כי לא רוצים אותם שם.
 הם בוכים כי לא רוצים אותם שם.
 הם יורים כי הם בוכים. הם בוכים כי הם יורים.

בידם האחת יורים ובוכים יורים, ובעינם האחת יורים ובוכים בוכים.
 וזה כל-כך יפה לראות את יורים ובוכים יורים ובוכים, יורים ובוכים, יורים ובוכים.

וכך הם ממשיכים

יורים ובוכים

פרקים בחולדות הרשב

יורים ובוכים

בהתיישבות

כשירים ובוכים הולכים להתיישב באיזה מקום הם, כמו כולם, מסלקים משם את אלו שישבו שם קודם.
 אבל יורים ובוכים, להבדיל מכולם, הם עקרונית נגד זה שיסלקו את אלו שישבו קודם.

יורים ובוכים אפילו נוסעים לפעמים להפגין למען זכותם של אלו שסולקו לחזור לאדמתם. אחרי-כך חוזרים יורים ובוכים לאדמתם לזרוע ולקצור.
 כי הם זורעים בדימעה וקוצרים ברינה — בוכים ויורים.

יורים ובוכים

עושים מחאה

יורים ובוכים הם לא טמבלים ולכן, כשהם רואים שהמצב הוא לא-כלי-כך טוב, הם מחליטים לעשות מחאה כדי שהמצב יהיה קצת יותר טוב.
 אז יורים ובוכים מתכנסים ומודיעים שהמצב לא כל כך טוב ושככה אי-אפשר יותר.
 אחרי-כך הם הולכים הביתה, אבל המצב ממשיך להיות לא-כלי-כך.
 אז יורים ובוכים מתכנסים שוב, ומודיעים שהמצב לא-כלי-כך טוב ושצריך לעשות משהו.
 אחרי-כך הם הולכים הביתה, אבל המצב ממשיך.
 אז יורים ובוכים מתכנסים סופית ומכריזים שהמצב הוא לא-כלי-כך טוב ושככה אי-אפשר יותר ושצריך לעשות משהו ולכן הם מציעים לתמוך, תוך הסתייגות כמובן, במצב הנוכחי, כי אחרת המצב יהיה גרוע יותר, ועדיף מצב נוכחי לא-כלי-כך טוב על פני מצב לא-נוכחי הרבה יותר גרוע, והם מפרסמים עצומת-מחאה הקוראת לתמוך בכל-זאת במצב הנוכחי.
 ומייד נהיה המצב לא-כלי-כך נורא והם הולכים הביתה.

יורים ובוכים

במערות טורקלין

תמיד, כשהורסים את מערות טורקלין כדי לבנות במקומם שיכון, נמצאים יורים ובוכים במקום ובוכים פעמיים.

כך נולדו

יורים ובוכים

עוד כשהיו בהכשרה אמר זאב שבלי כוח לא יקום כאן שום דבר וסוגיה הסכימה איתו, אבל אמרה שבלי מוסר לא יישאר כאן שום דבר וזאב הסכים איתה.
 לכן, החליטו, יקראו לבנם הראשון „יורים“ ויחנכו אותו לירות, ולבנם השני יקראו „בוכים“ ויחנכו אותו לבכות.
 וכך היה.

אלא שבערב, כשהיה יורים חוזר מאימוני-הירי, היתה סוגיה, שהאמינה שבלי מוסר לא יישאר כאן שום דבר, מלמדת את בנה גם לבכות.
 ואילו כשהיה בוכים חוזר בערב מאימוני-הבכי, היה זאב, שהאמין שבלי כוח לא יקום כאן שום דבר, מלמד את בנו גם לירות.
 וכך יצאו יורים ובוכים אל החיים.

יורים ובוכים

במלחמה

בכל פעם שיש מלחמה מתייצבים יורים ובוכים ראשונים אל הדגל, כי כך חינוכו אותם.
 הם לוחמים כאריות, טסים כנשרים והורגים ללא-חט. „יורים ובוכים הם מיטב הנוער“, — אומר תמיד המפקד אחרי הקרב.

אבל בתום המלחמה חוזרים יורים ובוכים הביתה וכותבים שירים וסיפורים וחבורות וספרים על הרע שבמלחמה והלא-יפה שבהרס והנורא שבהרג.
 כי כך חינוכו אותם.

יורים ובוכים

בממשלה

בממשלה מצביעים תמיד יורים ובוכים לפי צו מצפונם, אך תמיד, כשמתקבלת ההצעה ההפוכה, אין להם ברירה אלא לבצע אותה בשלמותה.
 „איננו מסכימים לאף מילה בהחלטה“, אומרים יורים ובוכים לעיתונאים, „אך נילחם עד מוות להגיי-שמתה.“
 אבל יורים ובוכים אינם צבועים. ולכן כל לילה, לפני השינה, הם משמיצים את התחלטה כדי שיהיה להם למחר הכוח להמשיך ולבצע.